

Jak jeli na výlet (*aby si tatínek psychicky odpočinul*)

Obzvlášť krátká pohádka s delším dodatkem pro rodiče

Jednou v sobotu probudilo sluníčko maminku ještě dřív než Sáru s Bárou: stálo přímo nad střešním oknem a svítilo a svítilo. Maminka odhrnula peřinu, natáhla nohu a palcem otevřela okno dokořán.

„Jé, tam je krásně!“ zvolala.

„Ticho!“ zamumlal ze své části postele tatínek.
„Tady se spí!“

Bára se za chvíli také probudila a přelezla si k mamince. Maminka jí vedle sebe udělala místo a začaly se mazlit, ale dělaly u toho trochu rámus.

„Nemůžete se mazlit potichu?“ stěžoval si tatínek.
„Já chci ještě spát, proboha!“

Maminka a Bára proto vstaly a nechaly tatínka spát, aby se náhodou zase nezbláznil a nelezl na střechu. Maminka uvařila Báře jahodový čaj a sobě kávu a potom každá se svým hrnečkem v ruce vyšly na balkón. Obě byly bosé, jenom v nočních košilkách, a protože dlaždice ještě studily, krčily

nosíky. Sluníčko ale už pěkně hrálo a za chvíli byly dlaždice teplé.

Maminka pohladila fialový trs levandulí v květináči a přičichla si k nim. Potom se vyklonila přes zábradlí, rozhlížela se po modrém nebi a po omítkách protějšších domů a vzdychala. Tatínek se Sárou už byli mezitím také vzhůru. Seděli na posteli a pozorovali maminku s Bárou.

„Venku je přímo **nádherně!**“ zavolala maminka na tatínka.

„A jéžiš,“ řekl tatínek polohlasem.

„Proč říkáš **a jéžiš?**“ zeptala se tatínka Sára.

„Protože pojedeme na výlet,“ odpověděl tiše tatínek. Maminka se vrátila do pokoje a usmála se na tatínka.

„Neuděláme si nějaký výlet?“ poprosila ho.

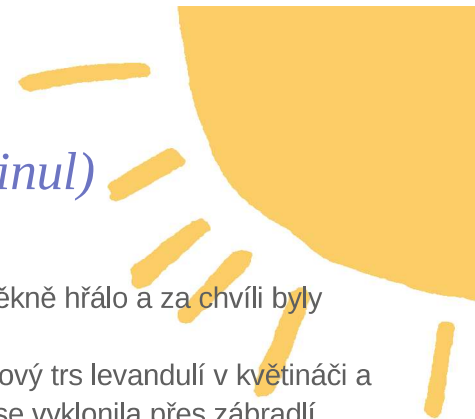
„*Potřebuju se učit roli,*“ *namítl tatínek.*

„*Potřebuješ si psychicky odpočinout.*“

Tatínek se uchechl.

„**Od čeho, proboha? Nehraju Hamleta — hraju v televizním seriálu.**“

„*Právě proto.*“

Tatínek dlouho mlčel. Potom se zhluboka
nadechl. „Tak jo. Uděláme si výlet.“

„Hurá!“ křičela Sára.

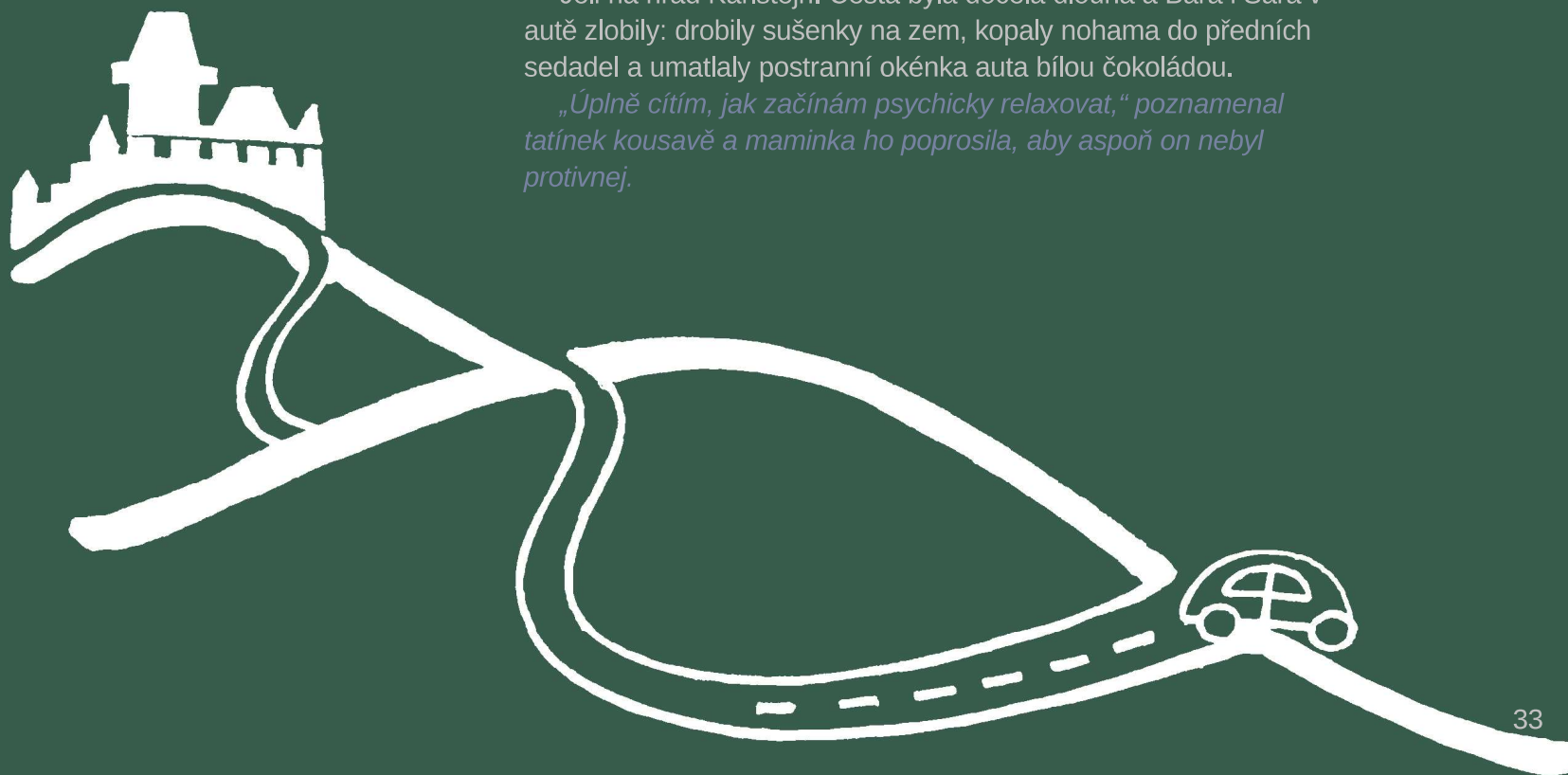
„Hulá!“ křičela Bára.

„Uvidíš, že ti výlet prospěje,“ řekla tatínkovi maminka.

Jeli na hrad Karlštejn. Cesta byla docela dlouhá a Bára i Sára v autě zlobily: drobily sušenky na zem, kopaly nohama do předních sedadel a umatlaly postranní okénka auta bílou čokoládou.

„Úplně cítím, jak začínám psychicky relaxovat,“ poznamenal tatínek kousavě a maminka ho poprosila, aby aspoň on nebyl protivnej.

Samotná prohlídka hradu se ale mamince velmi líbila. Když konečně vyšli z poslední komnaty zpátky na nádvoří hradu, řekla Sáře a Báře, že bylo moc zajímavé vidět, jak lidé žili v minulosti: jak se oblékali, jak jedli, jak spali a tak podobně. Sára řekla, že to bylo **dobrý**, protože se mohla klouzat po parketách. Bára mlčela, a když se jí maminka ptala, jestli se jí dnešní výlet líbil, zvolala, že chce **žvejkačku nebo bonbón.**

*Tatínek poznamenal, že to na Karlštejně **nebylo nezajímavé**, ale že by se prý nezlobil, kdyby ta hodinová prohlídka byla přece jen o něco kratší.*

„Řekněme o hodinu,“ upřesnil.

Maminka ho z legrace ťukla pěstí do břicha.

„Kdyby se tenkrát podařilo Karlštejn skutečně prodat,“ sípal v hlubokém předklonu tatínek, „a soukromý majitel by zakázal veřejnosti přístup, nesl bych to s příkladným pochopením a statečností.“

Po prohlídce hradu šli všichni do nedaleké restaurace na oběd. Dvě slečny od sousedního stolu

tatínka poznaly. Chvíli si něco šeptaly a hihňaly se a potom ho jedna přišla požádat o podpis. Neměla ovšem papír,

a tak tatínka poprosila, jestli by se jí a kamarádce nepodepsal na břicho. Maminka si odkašlala.

„Chcípni, mrcho,“ zamumlala s úsměvem.

„Prosím?“ nerozuměla slečna.

„Samozřejmě,“ usmál se tatínek tak, jako se usmíval na fotografiích v novinách nebo v časopisech. „Velmi rád.“

„Jú!“ vypískla slečna. „To ste skvělejší!“

Hned si začala vyhrnovat tričko. Maminka rychle zašátrala v kabelce, našla svůj cestovní pas a chtěla z něj vytrhnout dvě prázdné stránky, ale tatínka naštěstí napadlo, že by se mohl slečnám podepsat třeba na zadní stranu pivních tácků, což také udělal.

Když slečny odešly, tatínek prohlásil, že bylo velmi zajímavé poznat, jak jedí a jak se oblékají současní lidé, a že by bylo možná ještě zajímavější poznat, jak spí — a maminka ho z legrace znovu ťukla pěstí do břicha a tatínek se smál.

